

Jupiter förtjenar i verkligheten det höga anseende man kommit öfverens att gifva honom allt från den dag då han så utan omständigheter störtade sin fader, Saturnus, från tronen; i stället har denne senare förlorat så mycket mer i det allmänna omdömet, och Gud vet hvad allt för ondt man vågat yttra om honom och ännu i denna dag säger om den fallne konungen. Om man till en början bedömer Jupiter efter hans storlek, när han jämföres med vår lilla jord, måste man erkänna, att det är ett verkligen presentabelt klot, som väl förtjenar att blifva ett föremål för naturens ynnestbevisningar. Då han till storleken 1,400 gånger öfverträffar vår jord, så måste väl ändock de, hvilka ännu betrakta vår jord som något mycket stort, ej kunna förneka Jupiters ofantliga öfverlägsenhet. Tager man nu i betraktande de perioder som mäta hans invånares lifslängd, skall man finna, att hans år äro nära tolf gånger så långa som våra, och att människorna på Jupiter endast räkna åtta år på samma tid vi räkna ett sekel. Om de således lefva lika många Jupiter-år som vi jorde-år, så skola denna planets hundraåringar ha uppnått en ålder af 1,200 jorde-år (1,187); det är som om man t. ex. om en af våra gubbar skulle säga, att han påminner sig i sin ungdom hafva sett Carl den store och att han deltagit i korstågen.

Dessa båda elementer, planetens storlek och hans årliga omloppstid, hvilkas jämförande med samma elementer för vårt eget klot kan vara af nytta, när man vill göra sig reda för alla de olikheter som förefinnas emellan de olika stjernorna, utöfva emellertid ej ett afgörande inflytande på planetens biologiska förhållanden, allraminst hvad Jupiter angår; ty om de å ena sidan grunda en viss storhet och långsamhet i de allmänna organiska funktionernas uppträdande, så finnes det å andra sidan ett element som hvarje ögonblick störande inverkar på dessa funktioner och tvingar till ett tätt upprepande af lifvets förrättningar.